

להביא את שטוקהולם לרמת השרון

בדירה ברמת השרון מתגוררת משפחה שגרה בשטוקהולם בעבר, התאהבה בכל מה שיש לה להציע, ועם החזרה לארץ החליטה לשמר את התחושה והמראות שחוו מעבר לים. הם פנו למעצבת הפנים רוני ברטל שלום שתעצב עבורם את אותן ניראות ופונקציונליות להן שאפו, והיא אפילו נסעה לשטוקהולם כדי ללקט פריטים שיכניסו את אוירת המקום לביתם החדש.

עיצוב פנים: רוני ברטל שלום
מיקום ושטח הפרוייקט: רמת השרון, 150 מ"ר
צלם: איתי בניתי
כתיבה: עינת רייטן

המטבח עוצב בקו תעשייתי, כשלאיזון הצבע השחור שילבה המעצבת חזיתות שמתכתבות עם שולחן האוכל.

המטבח מלווה בתאורה שחורה היקפית, כששני גופי תאורה מפליז מהביטאט שטוקהולם נתלו מעל האי.

ברז המטבח שחור, כמו גם החלונות שמאחוריו.

וני ברטל שלם היא מעצבת פנים שמקפידה לנווט את עבודותיה לחללים קיימים- היא אוהבת לעבוד בתוך נכס עם אופי, שכבר חיו בו ושקירותיו יודעים לספר את הסיפור שלו, ובנקודה הזו להפוך אותו לחלל אחר, כזה שיספר את הסיפור החדש של לקוחותיה. כל תהליך תכנון אצלה מתחיל מן הפונקציה החוצה, זאת אומרת שבהתחלה היא שמה בקדמת הבמה את הצרכים והרצונות של הדיירים כלפי המרחב שישימש אותם כבית, ורק אחר כך עוברת לבחירות האסתטיות שיילוו את הפונקציות השונות. כשה נוגע ל"אני המאמין" העיצובי שלה, היא מעידה שהיא דוגלת בפשטות גם ברמת התכנון וגם ברמת העיצוב, ואוהבת ניקיון חזותי שמתבטא במינימליזם, אם זה בצבעים ואם זה בחומרים. היא מאמינה בהקשבה ללקוח, ומקפידה שאף פרוייקט לא יהיה דומה לקודמו, תוך טביעת אצבע מאד ברורה שלה בקו העיצובי. עבודותיה מאופיינות לרוב ביצירת תמהיל של ניגודים: מסה מול אוריריות, כבדות מול קלילות, מהקצע מול משומש. התמהיל הזה הוא פועל יוצא של ליקוט פריטים לאורך תהליך השיפוץ, שבא לידי ביטוי לדוגמה ברכישות לבית גם בשווקים וגם בחנויות יוקרה. שילוב הניגודים הללו יוצר מכלול הרמוני בזכות מינונים מדוייקים שנבחנים ונבחרים כל פעם מחדש. ◀

שולחן המטבח משמש כפינת אכילה גם יומיומית וגם חגיגית, ויוצר תחושה משפחתית של ביחד.

הספה הבהירה מול שולחן הסלון הקליל מברזל שחור.

החזק של החלל מתקבל בזכות מינון הפריטים שבו: הספה הבהירה המחבקת יושבת מול שולחן הסלון הקליל מברזל שחור. למולם כורסא קלילה שקלועה בסגנון יפני מעודן יושבת על שטיח במראה סקנדינבי. גם הקירות חפים מקישוטים ועבורם נבחרה אומנות אחת של סמדר אליאסף באדיבות גלרייה גורדון, שמשחקת על הגבול שבין המדוייק והקז'ואל. היא חוברת לתעלת המיזוג, ויחד השתיים הופכות את הסלון לייחודי. למרכז הסלון נבחרה תאורה דקורטיבית שיובאה משטוקהולם ומשלימה את הקומפוזיציה, כאשר כמסגרת ניטרלית ורכה לסלון כולו נבחרו וילונות לבנים. ◀

הסלון- תמהיל של שחור ולבן, קליל ומסיבי, משומש וחדש.

גוף התאורה הדקורטיבי במרכז הסלון.

”הסלון עוצב בקו נקי, מינימליסטי בצבעים. יש בו בעיקר שחור ולבן שמופיעים בהופעות חוזרות ומינוריים שיוצרים הרמוניה שמהדהדת ברקע ולא בונה קונטרסט. מאחורי הספה קיר ובו 3 דלתות שמסתירות שירותי אורחים, מחסן וחדר כביסה ובנוסף תורמות לטשטוש אלכסוני.”

הבית ברמת השרון שייך לזוג עם שלושה ילדים שהתגוררו בשטוקהולם ותכננו לשפץ בית עבור החזרה ארצה. בעת שהייתם שם, הם התאהבו בסגנון המקומי וחיפשו ליישם את אותם פשטות ומינימליזם גם בביתם בארץ, ועוד בזמן מגוריהם מעבר לים פנו לרונן. הדירה קורמת עור וגידים בבניין משנות ה-80, כשבמקור הייתה בעצם שתי דירות עם חלל ציבורי שהיה חנוק בין שני מרחבים פרטיים. כבר בתחילת הדרך התגלתה אחת הבעיות העיקריות של המבנה בצורת האלכסונים שלו. בעיה נוספת הייתה חסרונה של מרפסת, וכיוון שברוב המקרים הדבר משפיע אוטומטית על מיקום הסלון, הפעם המצב הצריך השקעת מחשבה רבה יותר על תכנון החלל הציבורי. הכניסה לבית היא מול המטבח כשמעל הדלת הראשית חשופה קורת חלודה, ובעצם מציגה חומר טבעי שמתחבר ישירות

גרם המדרגות המינימליסטי מוביל לגג ועוצב בסגנון הבאוהאוס.

”רוני ברטל שלם היא מעצבת פנים שמקפידה לנווט את עבודותיה לחללים קיימים- היא אוהבת לעבוד בתוך נכס עם אופי, שכבר חיו בו ושקירותיו יודעים לספר את הסיפור שלו, ובנקודה הזו להפוך אותו לחלל אחר, כזה שיספר את הסיפור החדש של לקוחותיה.”

חדר הבת כמו כל החלל הפרטי מרוצף פרקט.

חדר הבת מעוצב באותו מינימליזם ששולט בחלל הציבורי.

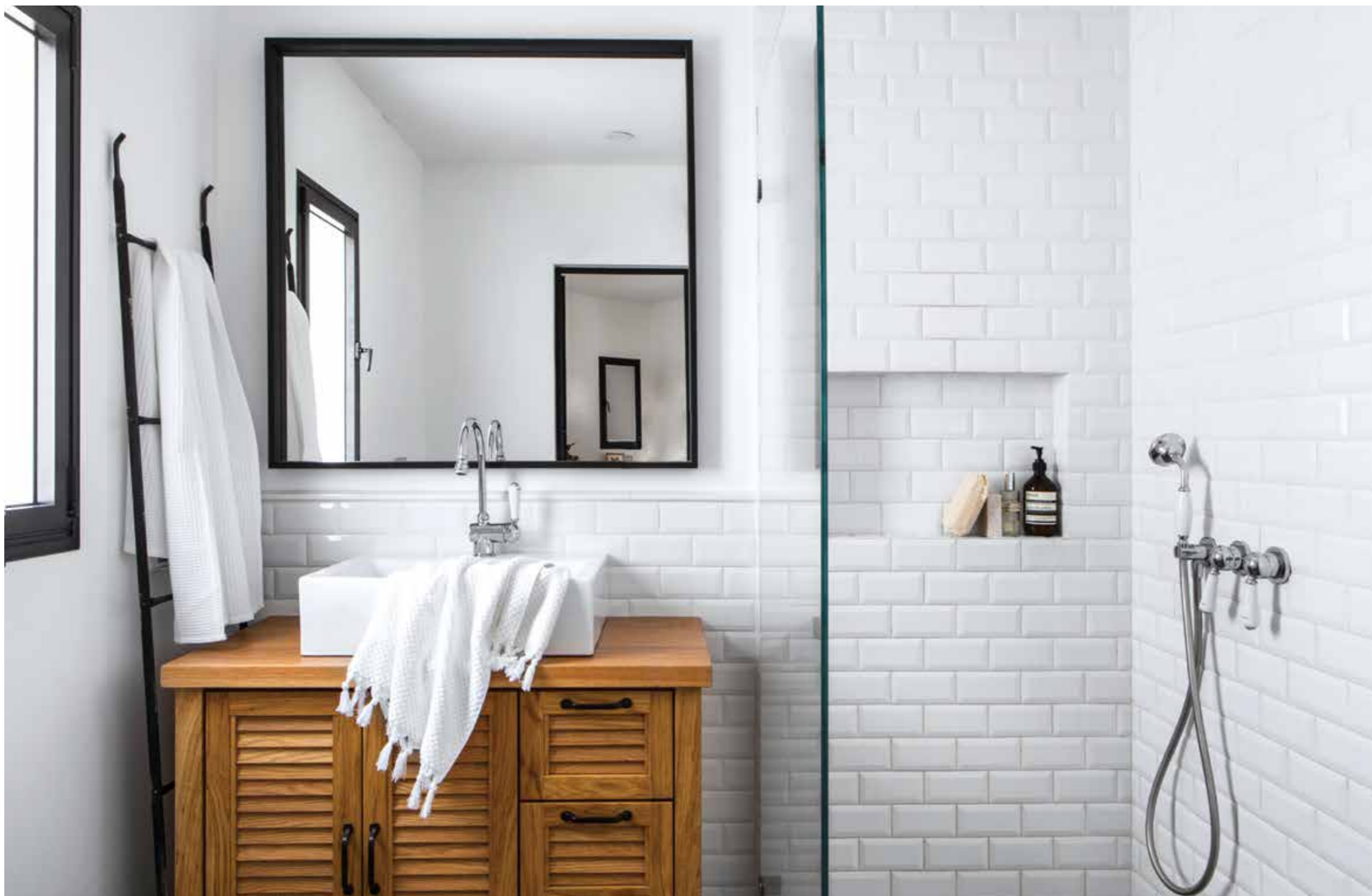

כסאות מעץ בסגנון הבית.

המסדרון המוביל לחדרים- תיבת הדואר יובאה משטוקהולם.

למול הסלון העדין נמצא המטבח הגס, הוא לב הבית לבישול ולאכילה: הוא עוצב בצורת ר' עם קו תעשייתי; מלווה בתאורה שחורה היקפית, כששני גופי תאורה מפליז מהביטאט שטוקהולם נתלו מעל האי שלו. השחור חוזר כאהבה של בעלת הבית גם בחלונות הקלילים וגם בגריל המיזוג, שמקיים דיאלוג עם תעלת הסלון. השחור נמצא גם במשטח העבודה, ומולו משטח האי הלבן, שילוב שיוצר עניין ומינן חומרים נכון. ברז שחור וידיות פליז שמצטרפים לאותו תמהיל, יוצרים איזורים של החומר מהמקרו למיקרו. כחלק מהאיזון, המעצבת ביקשה לחמם את החלל ובחרה בחזיתות עץ לארונות הנמוכים שמתכתבים עם שולחן האוכל שהיה בבעלות המשפחה. הרעיון היה לשים פינת אכילה אחת בבית שתהיה במטבח ולא להכפיל את הפונקציה הזו גם בפינת אוכל חגיגית, מה שמייצר קשר עין עם הילדים ויוצר תחושה משפחתית של ביחד. העץ חוזר גם בעגלת התבלינים, שמכניסה את אותו מראה משומש למול החדש והתעשייתי. ◀

מקלחון ההורים חוזר על החומרים והצבעים שבאמבטיית הילדים בשילוב ארון כיוור מעץ בדוגמת תריסים.

באמבטיית הילדים ארון האמבטיה הוא פריט עיצובי ייחודי שמכתיב את אופי החלל.

”אמבטיית הילדים מרוצפת ומחופה בחומרים שיוצרים בה רקע עיצובי שקט שמדגיש את נגרות ארון הכיור: זהו רהיט שעוצב באופן אישי על ידי המעצבת כשמסגרת ברזל שחורה מרחפת וממסגרת חזיתות עץ עם ידיות שחורות דקות. הן משלבות כיוור שמזכיר את חדרי הכביסה של פעם שחזיתו הלבנה מבריקה חשופה ומאזנת את העץ הגס.”

כיוור הרחצה בשירותי האורחים, שמתחבא מאחורי דלת מכיוון הסלון.

פרט נישה מתוך מקלחון ההורים.

המעבר למרחב הפרטי מתרחש דרך מסדרון אלכסוני. בפתחו נתלתה תיבת דואר מופח, אביזר דקורטיבי שגם הגיע משטוקהולם. למרגלותיה נפרש שטיח שהוא ירושה משפחתית המכניס צבעונית ששוברת את נוף צבעי הבית, ועליו ספסל עץ משומש מהמזרח שהיא עדות לחיים שלמים שעברו עליו.

3 חדרי הילדים נמצאים זה לצד זה והוקדשה להם אמבטיה משותפת. היא מרוצפת ומחופה בחומרים שיוצרים בה רקע עיצובי שקט שמדגיש את נגרות ארון הכיור: זהו רהיט שעוצב באופן אישי על ידי המעצבת כשמסגרת ברזל שחורה מרחפת וממסגרת חזיתות עץ עם ידיות שחורות דקות. הן משלבות כיוור שמזכיר את חדרי הכביסה של פעם שחזיתו הלבנה מבריקה חשופה ומאזנת את העץ הגס. מעליו נתלתה מראה במסגרת שחורה בעבודה אישית ע"י מסגר, שייצר גם סולם מדפים שחור באותו סגנון וצבע. בסוף המסדרון ממוקם חדר

ההורים, שלרצפתו נבחר פרקט כמו לשאר חדרי המרחב הפרטי. נוף תאורה נתלה לצד המיטה ותחתיו מוקם שולחן צד שמתפקד כשידת לילה, שניהם ממשיכים את הקו העיצובי של כלל הבית. חדר האמבטייה הסמוך לו חוזר על החומרים והצבעים שבאמבטיית הילדים כדוגמת הבריקים הלבנים ומראת הברזל השחורה, כשהפעם נבחר ארון כיוור מעץ בדוגמת תריסים בחזיתותיו. בהתבוננות על התוצר המוגמר אפשר לקבוע שגם בבית הזה באה לידי ביטוי אהבתה של רוני לחומרים טבעיים, אם נגיסים או מהוקצעים, ולשילוב ביניהם: בכל חדר בנפרד, וברחבי הבית כמכלול אפשר לראות את התמהיל שהיא יצרה לקבלת חלל מאוזן והרמוני. מינון נכון, קומפוזיציה מוקפדת, קו נקי - כל אלה יוצרים את אותו ניקיון חזותי שהיא שמה בראש מעיניה, אם זה בצבע, בחומר, או בתחושה. ■

לצד מיטת ההורים גוף תאורה תלוי ושולחן צד, שניהם ממשיכים את הקו העיצובי של הבית.